

Sygn. akt II Kp 28/13

Ds. 1943/12

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Oławie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Prus

Protokolant: Maria Moroz

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w sprawie Ds. 1943/12

na skutek zażalenia pokrzywdzonego

na podstawie art. 306 § 1 kpk, art. 437 § 1 kpk i art. 465 § 1 i § 2 kpk

postanawia

nie uwzględnić zażalenia M. P. i utrzymać w mocy postanowienie Komisariatu Policji w J. z dnia 10 grudnia 2012 r., zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Oławie w dniu 11 grudnia 2012 r., o umorzeniu dochodzenia.

Uzasadnienie:

Komisariat Policji w J., postanowieniem z dnia 10 grudnia 2012 r., zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Oławie w dniu 11 grudnia 2012 r., umorzył dochodzenie wobec L. N. podejrzanego o to, że w listopadzie 2011 roku, w J., w rejonie (...), przywłaszczył sobie przechowywane w prowadzonym przez niego warsztacie mechaniki pojazdowej części motocyklowe motocykla marki K. (...) o nr rej (...) i nr vin (...) w postaci: dwóch tarcz hamulcowych z przewodami, dwóch sztuk przedniego zawieszenia, przedniego koła, dwóch zacisków hamulcowych z klockami, przewodów hamulcowych przednich, pompy hamulca przedniego, klamki sprzęgła, półki dolnej zawieszenia przedniego, półki górnej zawieszenia przedniego, przełącznika zapłonu, przełącznika świateł, stacyjki z kluczami, kierownicy, chłodnicy, wentylatora chłodnicy, kolektorów, obudowy filtra powietrza, wahacza, tarczy hamulcowej tylnej, zacisku hamulca tylnego, pompy hamulca tylnego, stopki zmiany biegów, kompletnego tylnego koła, stelaża pod siedzenie, dwóch podnóżków, kompletnej instalacji elektrycznej, o łącznej wartości 7280 zł, czym działał na szkodę M. P., tj. o czyn z art. 284 § 1 kk, wobec niepopelnienia zarzucanego mu czynu, a w sprawie wobec braku znamion czynu zabronionego.

Zaskarżone rozstrzygnięcie oskarżyciel publiczny uzasadnił m.in. tym, że L. N. nie można przypisać, aby działał z zamiarem przywłaszczenia wymienionych części, a zatem, iż dopuścił się zarzucanego mu czynu karalnego, gdyż ustalone okoliczności jego zaistnienia nie wypełniają ustawowych znamion przestępstwa opisanego w art. 284 kk. L. N. nie miał także obowiązku prawnego nad prawidłowym zabezpieczeniem i przechowywaniem tych części. Roszczenia pokrzywdzonego wobec L. N. w tym zakresie mogą być ewentualnie przedmiotem odszkodowania dochodzonego na drodze cywilnoprawnej.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył pokrzywdzony M. P., wnosząc o jego uchylenie.

Skarżący wskazał, m.in., na ciężące na podejrzanym, a wynikające z prawa cywilnego, obowiązki, jako osoby przechowującej części motocykla. Ponadto wskazał, iż znamiona czynu z art. 284 § 1 kk albo z art. 288 kk L. N. wypełnił poprzez wystawienie części poza miejsce ustalone przez strony.

Pismem z dnia 16 stycznia 2013 r., złożonym w dniu 18 stycznia 2013 r., Prokurator Prokuratury Rejonowej w Oławie wniósł o nieuwzględnienie wniesionego zażalenia.

W ocenie oskarżyciela publicznego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania L. N. przestępstwa przywłaszczenia części motocyklowych, jak też przestępstwa z art. 288 § 1 kk.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie należy uznać za niezasadne.

Na wstępie Sąd wskazuje, iż w jego ocenie postanowienie o umorzeniu postępowania zostało wydane po wykonaniu czynności dowodowych, które pozwoliły ustalić wszystkie niezbędne okoliczności do podjęcia decyzji procesowej o umorzeniu dochodzenia.

Sąd podziela także ocenę zebranego materiału dowodowego, jakiej dokonał organ prowadzący postępowanie, przyjmując ją za własną. Niewątpliwie bowiem zgodzić należy się z poglądem, iż zachodzi negatywna przesłanka procesowa, o której mowa w art. 17 § 1 pkt 2 kpk, gdyż poczynione w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne nie pozwalają na przyjęcie, aby działanie L. N. wypełniało znamiona czynu z art. 284 § 1 kk, jak i z art. 288 § 1 kk.

Przede wszystkim podkreślenia wymaga, iż czyn określony w art. 284 § 1 kk może być popełniony jedynie w zamiarze umyślnym, w jego kierunkowej odmianie. Jak wskazał Sąd Najwyższy: „Sprawca zatem musi działać w ściśle określonym celu, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy (mienia). Nie wystarcza, by sprawca godził się na możliwość przywłaszczenia, musi on bowiem tego chcieć i musi to być jego celem” (Postanowienie z dnia 06 listopada 2007 r., V KK 30/07, cyt. za Lex).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, Sąd uznał, iż słusznie organ prowadzący postępowanie przygotowawcze przyjął, iż brak jest znamion przestępstwa określonego w art. 284 § 1 kk. W szczególności za prawidłowe należy uznać twierdzenie, iż brak jest okoliczności świadczących o zamiarze dokonania przywłaszczenia mienia należącego do pokrzywdzonego. Okoliczności tej nie może, według Sądu, stanowić wystawienie przez L. N. należących do pokrzywdzonego części motocykla poza warsztat, jak chciałby pokrzywdzony.

Bez znaczenia przy tym dla karnoprawnej oceny zachowania L. N. mają jego ewentualne obowiązki wynikające z zawartej z pokrzywdzonym umowy przechowania. Zgodzić należy się bowiem z poglądem wyrażony w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, iż roszczenia pokrzywdzonego wobec L. N. w tym zakresie można rozpatrywać jedynie na drodze cywilnoprawnej.

W ocenie Sądu nie można zgodzić się ze skarżącym, iż działanie podejrzanego, polegające na wystawieniu części motocykla przed halę wypełniły znamiona przestępstwa z art. 288 kk. Pomijając fakt, iż nie ustalono, gdzie wymienione rzeczy się znajdują i jaki jest ich stan, to treść art. 288 § 1 kk wskazuje, iż także ten czyn może być popełniony jedynie umyślnie. Wymóg umyślnego działania sprawcy czynu z art. 288 § 1 kk powoduje zaś, iż nieumyślne zniszczenie mienia nie jest przestępstwem, a deliktem cywilnym, powodującym powstanie obowiązku przywrócenia stanu poprzedniego lub zapłaty odszkodowania, a roszczeń tych należy dochodzić w postępowaniu cywilnym.

Wobec powyższego postanowiono jak w części dyspozytywnej.